

№ 41/1967.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l-
s e s framställning till Ålands landsting med
förslag till landskapslag angående ändring av
landskapslagen om kommunalbeskattning i landska-
pet Åland och landskapslag angående ändring av
landskapslagen om tillämpning av beskattningsla-
gen i landskapet Åland.

Förslaget till landskapslag om kommunalskatt för gårdsbruk, som
överlämnats till landstinget i framställning № 39/67 förutsätter även en
genomgripande ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i land-
skapet Åland (20/56). Sålunda skulle samtliga stadganden, som gäller en-
bart lantbruksbeskattningen, helt upphävas och sådana stadganden änd-
ras, i vilka delvis ingår bestämmelser angående lantbruksbeskattning.

Genom antagandet av rikets beskattningslag har bestämmelserna i 1 §
2 och 3 mom. i landskapslagen om kommunalbeskattning blivit överflödiga
enär i 59 § i beskattningslagen ingår stadganden om beskattningsorten.
Däremot saknas i sistsagda lag noggranna stadganden om vilka som är
skyldiga att erlägga kommunalskatt, varför landskapsstyrelsen anser det
vara nödvändigt att istället införa sådana i 1 § 2, 3 och 4 mom. Detta
medför i sin tur en ändring av momentens ordningsföljd. Då dessutom 1 §
4 mom. i gällande lydelse förutsätter en ändring genom tillkomsten av
landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk och 1 § 6 mom. en ändring
på grund av myntreformen, anser landskapsstyrelsen, att hela paragrafen
borde ändras.

I samband med förslaget till landskapslag om kommunalskatt för gårds-
bruk föreslår landskapsstyrelsen även, att fastställandet av den för-
mån som skattskyldig haft av egen eller fri bostad för sig eller sin
familj skulle fastställas av landskapsstyrelsen till ett bruttovärde,
varifrån avdrag skulle få göras för de verkliga kostnaderna för under-
håll och reparation. Enligt gällande lydelse av 10 § 3 punkten har ett
såkallat schablonavdrag om 15 procent tillåtits, vilket dock med beak-
tande av att beskattningen såvitt möjligt bör ske på basen av den verk-
liga inkomsten och avdragen göras på basen av de verkliga kostnaderna
icke längre kan anses vara ändamålsenligt. Skattskyldig, som bedriver
gårdsbruk, skulle enligt en ändring av beskattningslagen bli skyldig
att på uppmaning ingiva verifikaten på samtliga avdragbara kostnader,
varför det icke medför några större svårigheter att samtidigt inlämna
verifikat över de reparations- och underhållskostnader, som hänförs sig
till bostadsbyggnaden. Annan skattskyldig har redan enligt gällande be-
stämmelser för statsbeskattning för erhållande av avdrag varit tvungen

att redovisa dessa kostnader, i den mån dessa överhuvudtaget varit avdragbara.

Enligt den i förslaget upptagna lydelsen av 1 § 5 mom. skulle landskapet bliva skyldigt att erlägga kommunalskatt för den arrendeinkomst, som landskapet erhåller för utarrenderade boställen och andra lägenheter. Samtidigt skulle arrendetagarna enligt 6 § 10 punkten i förslaget till landskapslag om kommunalskatt för gårdsbruk bliva berättigade att avdraga arrendeverderlaget. De nu gällande arrendeavtalen för landskapets boställen och liknande lägenheter är så uppgjorda, att arrendetagarna helt ansvarar för de från lägenheten utgående skatterna. Genom den föreslagna lagstiftningen skulle en sådan ändring av dessa avtal åstadkommas, att arrendet blir avdragbart för arrendetagarna och beskattningsbar inkomst för landskapet. Landskapsstyrelsen föreslår därför, att stadgandena i nu gällande lag i detta avseende skulle tillämpas under en övergångstid fram till år 1971, såvida icke därförinnan nya avtal uppgöres, i vilka ifrågavarande lagstiftningsåtgärder blir beaktade. Denna termin motiveras av att samtliga nuvarande arrendeavtal upphör att gälla år 1971.

Landskapsstyrelsen föreslår dessutom införandet i 11 § av ett nytt 8 mom., vilket skulle upptaga noggranna bestämmelser om avdragen vid beskattning av dödsbo. Enligt detta stadgande skulle avdrag beviljas för ett oskiftat dödsbo, om den avlidne efterlämnat barn, vilka under skatteåret försörjts med boets medel. Detsamma gäller även i det fall att efterlevande make är delägare i dödsbo, vilken omständighet medför att för makens del skulle få göras ålderdomsavdrag och avdrag för försörjningsskyldighet enligt 10 § 11 punkten.

Vid behandlingen av föreliggande lagförslag har landskapsstyrelsen funnit det icke vara ändamålsenligt att bibehålla de bestämmelser i kommunalbeskattningslagen, vilka genom landskapslagen den 15 juli 1959 om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland förlorat sin praktiska betydelse. På grund härav föreslår landskapsstyrelsen, att bestämmelserna i 13-16 §§ samt i 5-8 kap. av kommunalbeskattningslagen upphäves.

I den nu gällande lydelsen av 1 § av landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland, stadgas, att fastställandet av kommunalskatten enligt olika landskapslagar stadgade grunder samt dess debitering och uppbörd skall ske såsom i beskattningslagen av den 12 december 1958 (FFS 482/58) och i den med stöd av densamma utfärdade förordningen stadgas. Då det torde vara oklart, huruvida detta stadgande innebär, att också senare tillkomna ändringar av beskattningslagen

pet, skall för denna tid beskattas enligt 2 mom. 1 punkten och för den övriga delen av året enligt dess 2 punkt.

Angående vid finsk legation eller utsänd konsuls konsulat tjänstgörande ^{hans maka och minderåriga barn, så ock finsk medborgare,} finsk medborgare, som står i hans personliga tjänst, och person, som är anställd på finskt fartyg samt angående främmande makts härvarande konsulat tillhörande personer jämte betjäning skall ifråga om skattskyldighet tillämpas vad i rikets lagstiftning därom är stadgat.

Staten och landskapet äro skattskyldiga för inkomst av sådana lantbruks- och andra fastigheter, vilka icke användas till allmänna ändamål, samt för halva nettoinkomsten av industriell och annan rörelse, vilken är jämförlig med privata företag. Inkomster, vilka staten och landskapet erhåller från sina skogar, uppskattas och fastställas i enlighet med vad i 11 § landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk (/68) stadgas. Skatt utgår icke på inkomst av produktionsinrättningar, vilka huvudsakligen tjäna statens eller landskapets inrättningars behov.

Hustru skall särskilt beskattas för den inkomst, varöver hon enligt lag råder.

Av den skattskyldiges inkomst motsvarar ett belopp av en mark ett skattöre.

3 §.

Angående det sätt, på vilket inkomst av gårdsbruk fastställles för beskattning, stadgas i landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk.

6 §.

Såsom inkomst räknas även:

1) varor, vilka den skattskyldige för sin eller sin familjs räkning tillgodogjort sig av avkastningen från sin fastighet eller näring eller av tillverkningar, som av honom saluföras, ävensom delägare i öppet, kommandit- eller rederibolag eller med dem jämförliga sammanslutningar tillgodoräknad skälig lön, som fastställts vid beskattningen av sammanslutningen för det arbete delägaren utfört såsom anställd i företaget.

6) förmån, uppskattad i penningar, som skattskyldig haft av egen eller fri bostad för sig eller sin familj eller av sådan bostad, som tillhandahållits honom av arbetsgivare eller som han förfogat över i egenskap av delägare i aktiebolag, medlem av andelslag eller på annan dylik grund mot lägre vederlag än gängse hyresavgifter. Vid beräkning av denna förmån skall skattenämnden iakttaga de föreskrifter, som landskapsstyrelsen enligt 19 § i landskapslagen om kommunalskatt för gårds-

bruk utfärdar.

8 §.

Såsom kostnader för inkomstens förvärvande anses även:

1) avlöning, kost och andra förmåner, som skattskyldig utgivit åt sådana i hans näring eller annan i hans verksamhet fortlöpande arbetande, hemmaboende barn eller andra medlemmar av hans familj, som före skatteåret fyllt 16 år, maken dock undantagen, likväl icke till högre belopp än vad som för sådant arbete hade bort erläggas åt annan avlönad person;

2) värdeminskning av byggnader, maskiner, inventarier och andra med dem jämförliga föremål, som använts i skattskyldigs förvärvsverksamhet.

10 §.

Skattskyldig är berättigad att från sin inkomst avdraga:

1) arrende och hyresvederlag för jord eller lokal, vilka använts för inkomstens förvärvande;

3) utgifter för reparation och underhåll av fastighet;

5) obligatoriska försäkringsavgifter, såsom folkpensions- och sjukförsäkringspremier, samt avgifter, som erlagts till arbetslöshetskassor, ävensom arbetsgivarens socialskyddsavgift;

10) då hans arbets- eller verksamhetsförmåga varaktigt är nedsatt genom att något organ saknas eller fungerar bristfälligt, vid fullständig arbetsoförmåga 2.000 mark och eljest så många procent av nämnda belopp, som hans invaliditet anses motsvara;

11 §.

Finnes bland delägarna i oskiftat dödsbo i landskapet barn eller adoptivbarn till den avlidne, som under skatteåret försörjts med boets medel, beviljas boet för barnets del i 10 § 8 punkten avsett avdrag för premier för liv- eller annan personförsäkring samt i 10 § 7 och 9 punkterna samt i 1 mom. av denna paragraf avsedda avdrag, av dessa i 10 § 9 punkten avsedda avdraget dock högst så mycket som avdraget skall höjas på grund av försörjningen av barnet. Är efterlevande make delägare i dödsbo, beviljas boet nämnda samt i 10 § 8 a och 10 punkterna avsett avdrag samt i 10 § 11 punkten avsett avdrag även för make, vilken han skall beskattas särskilt för sin del. Har efterlevande make under skatteåret haft inkomst, för

sig, göras ovan nämnda avdrag i fråga om barn samt make, som är delägare i dödsboet, från boets inkomst endast till den del de icke få avdragas från den efterlevande makens inkomst eller denna icke föreslår för dessa avdrag.

Denna lag tillämpas första gången vid kommunalbeskattningen för år 1968.

Vid de kommunalbeskattningar, som verkställas på grund av under åren 1968-1971 förvärvade inkomster, må icke såsom skattepliktig inkomst anses arrendeinkomst, som landskapet erhåller från utarrenderade boställen och andra dylika lägenheter, ej heller såsom avdragbar utgift arrenden, som skattskyldig erlagt till landskapet för sådana lägenheter. Visar skattskyldig, att arrendeavtal rörande bostället eller lägenheten uppgjorts efter denna lags ikraftträdande, skall dock stadgandena i 1 § 5 mom. och 10 § 1 punkten av denna lag samt 6 § 10 punkten landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk lända till efterrättelse.

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 1 § landskapslagen den 15 juli 1959 om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland (21/59) såsom följer:

1 §.

Beskattningslagen av den 12 december 1958 (FFS 482/58) och beskattningsförordningen av den 31 december 1959 (FFS 530/59) skola jämte senare gjorda ändringar äga tillämpning i landskapet Åland såsom i denna lag stadgas.

Sker framdeles ändringar i 1 mom. nämnda författningar, skola de ändrade stadgandena gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

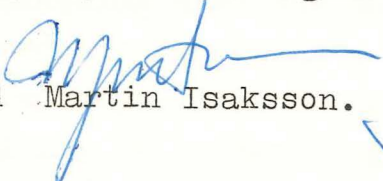
Vid fastställandet av till kommun på grund av inkomst utgående skatt (kommunalskatt) skola i olika landskapslagar stadgade grunder tillämpas.

Om fastställande och uppbörd av skogsvårdsavgift gäller vad därom i 110 och 154 §§ beskattningslagen samt i landskapslagen den 16 april 1952 om skogsvårdsföreningar i landskapet Åland (10/52) är stadgat.

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 1968.

Mariehamn, den 17 november 1967.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd Martin Isaksson.

Lagberedningssekreterare Sune Carlsson.